

ДВА ПЪТЯ.

(Старо-гръцко прѣдание)

Не съ дни, а съ часове расълъ малкиятъ Херкулесъ. До това врѣме никой въ Гърция не билъ виждалъ по-силень, по-ловъкъ и по-красивъ юноша. А тамъ красотата и силата били на голѣма почеть.

Когато дошло врѣме да се учи Херкулесъ, дали го на най-мджритѣ учители. Отъ тѣхъ малкиятъ юноша научилъ всичко, което се считало за необходимо тогава да знае всѣки грѣкъ.

И станалъ Херкулесъ богатъ и съсь сила, и съсь наука.

Но за какво да употрѣби той въ живота своитѣ непобѣдими сили?

И тръгналъ Херкулесъ, дълбоко замисленъ, изъ единъ пустъ пѣть. Стигналъ до кръстопѣть, гдѣто се раздѣляли много пѣтища. И застаналъ тамъ Херкулесъ въ нерѣшителность — изъ кой пѣть да тръгне.

Изведнѣжъ изъ близката гѣста гора излѣзли двѣ жени.

Едната — богато облѣчена красавица — се приближила до Херкулеса и му казала:

— Ти се колебаешъ кой пѣть да хванешъ — за какво въ живота своитѣ сили да приложишъ? Ела съ мене и азъ ще ти покажа пѣтя къмъ щастieto. То е въ удовольствията и наслажденията. Само съ мене ще живѣешъ безъ трудъ и безъ грижи: животъ лекъ и приятенъ.

Отдръпналъ се отъ нея Херкулесъ и погледналъ другата жена.

Въ бѣли простички дрехи стояла тя прѣдъ него скромна, прибрана. Въ нейнитѣ ясни, спокойни очи свѣтѣли умъ и доброта. Любезно хванала тя малкиятъ юноша за рѣка и му казала:

— Благородното сърдце и свѣтлиятъ умъ не намиратъ за себе си щастие въ лѣность и наслаждения. Ела слѣдъ мене, азъ ще те заведа на труденъ и опасенъ пѣть — пѣтьтъ на великитѣ дѣла, полезни за хората. И ще те благославятъ всички за твоя трудъ.